

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

ВІРИТИ ЗНАЧИТЬ БАЧИТИ

BELIEVING IS SEEING

CROIRE, C'EST VOIR

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«А коли б твоє око лихе було, то й усе тіло твоє буде темне. Отож, коли світло, що в тобі, є темрява, то яка ж то велика та темрява!» (Матвія 6:23)
(Третя Неділя після П'ятидесятниці)

«Бачити значить вірити» саме так нормально сприймаємо цю думку про відношення між вірою та зором. Та натомість, молитовно осмислюючи численні навчання зі Св. Письма та Житій Святих у цю Третю Неділю після П'ятидесятниці, 21-го червня 2015, я був вражений усвідомленням того, що твердження протилежне набагато краще передає дійсність стосовно того, що ми бачимо, - або, краще, здається, бачимо.

Св. Матвій, у сьогоднішній Євангелії, ось так передає нам слова Господа Ісуса: «Око то світильник для тіла. Тож як око твоє буде здорове, то й усе тіло твоє буде світле. А коли б твоє око лихе було, то й усе тіло твоє буде темне. Отож, коли світло, що в тобі, є темрява, то яка ж то велика та темрява!» (6:22-23).

Зверніть увагу, що наш Господь ототожнює людину з його/її тілом. Ми набагато *більше*, ніж оживлені тіла, але наше тіло, звичайно, невід'ємна частина нашої ідентичності. Ми взаємодіємо з людьми і світом навколо нас, головним чином, за допомогою нашого тіла - якого серце і розум, місце емоцій і думки є складниками.

Як сильно залежить ця взаємодія від нашої точки зору - точки зору, щодо довокільшніх людей та речей, а також щодо *самих себе*! Наскільки це важливо, щоб ця перспектива була якомога ближчою до того, як усе є *насправді* - що може дуже відрізняється від того, як ми його сприймаємо.

Ми постійно отримуємо величезну кількість інформації. Це природно й нормально, що наші уми відфільтровують більшу частину її, як непотрібну і навіть руйнівну. Але - і це надзвичайно важливе «але» - цей фільтр встановлений відповідно з певними рішеннями, яких ми приймаємо, чи то свідомо чи автоматично - без особливої застанови над ними.

Сьогодні (21-го червня 2015 року) Церковний календар (юліанський, пам'ятайте, відстає на 13 днів від григоріанського, і тому 21 червня на громадянському календарі - 8 червня на Церковному / юліанському), відзначає пам'ять Сщмчч. Тигрія та Євтропія. Цікавий ім'я - Тигрій. Здається, впливає зі слова «тигра». Багато-хто з нас, хто був у англійських школах у 60-х, пригадує запам'ятовування поеми Вільяма Блейка «Тигр» («The Tyger» з його колекції «Songs of Experience» - «Пісні досвіду»). Цілком можливо, що Блейк написав цей вірш у відповідь на наболілі питання, стосовно смерті його брата Роберта. Вірш складається в *основному* з питань, з яких оця - центральна: «Чи Той, хто створив Ягня створив і тебе?» Блейк не очікує простої відповіді - він хоче, щоб ми осмислили питання. Він намагається дати раду з парадоксами в цьому світі, і це дуже важлива справа для всіх нас. Це - справа, які могла б поглибити наше усвідомлення добра і любові Творця, Який створив нас за Своїм образом - що включає крайньо важливу якість: ми можемо робити справжні рішення чи вибори.

Згідно його *Життя* Св. Тигрій був Священником. Він раніше був рабом і, що не було надто незвичайним у рабів, євнухом. Отримавши свободу, він присвятив себе цілком Церкві і став «лагідним і ласкавим Душпастиром». (Якось не такою людиною, яку ми б пов'язували з ім'ям «Тигр»). Св. Євтропій був Читцем - «чистим, невинним і добрим». Незважаючи на ці якості, які мали б бути найбільш бажаними в хороших громадянах, високопоставлені противники Архієпископа Івана Золотоустого, який відбував заслання через їх несхвалення його безстрашного виклику жити праведним і благочестивим життям, їх катували і стратили, як його прихильників, звинувачуючи їх у дивній пожежі в чудовому Соборі Святої Софії (Айя-Софія).

Бачення мучителів був темне. Вони зробили свій вибір: не будуть вони служити вічному Джерелі істини й добра, а радше, будуть служити швидко зникаючій мирській імперії, в якій марно прагнули отримати тривалий вигідний для себе статус. На їх думку, пожежу, в якій населення, що почитало Івана вбачало покарання за його вигнання, треба пояснити, звинуваченням за неї його прихильників. Вони не могли бачити абсурдність цього звинувачення: що той, хто був таким посвяченим у своїй відданості Святому, що Йому поклонялися в цьому чудовому Храмі, міг би надхнути своїх послідовників намагатися зруйнувати той Храм. Але їх бачення було злим і їх буття було темним. І так, вони віддали смерті Спасові Ягнята - і врешті-решт зустріли Тигра, Божий гнів. Всесвіт не може бути морально нейтральним. Його Творець, Джерело і Вседержитель – це ж Бог, і Його сподівання стосовно Своїх істот стисло сформульоване в Десяти Заповідях і вичерпно об'явлене в словах і житті Ісуса з Назарета, нашого Господа, Бога й Спасителя. Добро приносить хороші наслідки а зло приносить злі – ось і гнів Божий: Тигр.

О, як дуже важливо, дорогі брати і сестри, щоб ми робили правильний вибір, вирішальний: поважати, наслідувати й служити (і постійно смиренно каятися в наших частих недостачах у служінні) Богу живому, повністю об'явленому у словах і життю Ісуса Христа і Святим Духом, Якого Він послав жити всередині нас, щоб Себе зробити постійно присутнім у нас і навколо нас. Якщо ми будемо постійно слідувати за цим вибором, наше бачення ставатиме все кращим і кращим! І таким чином ми будемо по-справжньому **бачити!** Таким чином, бачите, **Вірими значить бачити!**

“[I]f your eye is bad, your whole body will be full of darkness. If therefore the light that is in you is darkness, how great is that darkness!” (Matthew 6:23)
(Third Sunday after Pentecost)

“Seeing is believing” is the way that statement usually goes. However, in meditating prayerfully on the many messages to be derived from the Scriptures and Lives of the Saints on this Third Sunday after Pentecost on June 21, 2015, I was struck by the realization that the opposite is a much better statement regarding what we see – or, better, seem to see.

St. Matthew, in today’s Gospel, gives us Jesus’ words thus: “The lamp of the body is the eye. If therefore your eye is good, your whole body will be full of light. But if your eye is bad, your whole body will be full of darkness. If therefore the light that is in you is darkness, how great is that darkness!” (6:22-23).

Note that our Lord is identifying the human being with his/her body – we are much *more* than an animated body, but our body is certainly an indispensable part of our identity. We interact with the people and the world around us chiefly by means of our body – of which the heart and the mind, the seat of emotions and thought are part. How very much that interaction depends upon our perspective – the view

«[M]ais si ton œil est en mauvais état, tout ton corps sera dans les ténèbres. Si donc la lumière qui est en toi est ténèbres, combien seront grandes ces ténèbres!»
(Mt. 6:23)

(Troisième dimanche après la Pentecôte)

«Voir, c'est croire» est la façon dont cette déclaration va habituellement. Cependant, en méditant sur les nombreux messages qu'on peut tirer de l'Écriture et des Vies des Saints sur ce Troisième dimanche après la Pentecôte (le 21 juin 2015, j'ai été frappé par la réalisation que le contraire est une bien meilleure déclaration concernant ce que nous voyons - ou, mieux, qu'il nous semble que nous en voyons.

Saint Matthieu, dans l'Évangile d'aujourd'hui, nous donne les paroles de Jésus ainsi: «L'œil est la lampe du corps. Si ton œil est en bon état, tout ton corps sera éclairé; mais si ton œil est en mauvais état, tout ton corps sera dans les ténèbres. Si donc la lumière qui est en toi est ténèbres, combien seront grandes ces ténèbres!» (6:22-23).

Notez que notre Seigneur identifie l'être humain avec son corps - nous sommes bien plus qu'un corps animé, mais notre corps est certainement un élément indispensable de notre identité. Nous interagissons avec les gens et le monde

that we have of people and things as well as of *ourselves*!! How critical it is that that perspective be one that is as close as possible to the way things *really are* – which may be quite different from the way we perceive them to be.

We are continually receiving humongous amounts of information. It is natural and normal that our minds filter out most of it as unnecessary and even disruptive. But – and it is a most important “but” – that filter is set up according to certain decisions that we make, consciously or automatically – without pondering them.

Today (June 21, 2015) the Church calendar (the Julian calendar, remember, is 13 days behind the Gregorian, so June 21 on the civic calendar is June 8 on the Church/Julian calendar), commemorates the Hieromartyrs Tigrisus and Eutropius. A curious name – Tigrisus. It seems to derive from “tiger”. A good many of us, who were in school in the 60’s, remember memorizing William Blake’s Poem “The Tyger” (from his collection “Songs of Experience”). It may be that Blake wrote this poem in response to painful questions arising from the death of his brother Robert. The poem consists *primarily* of questions, the central one being: “Did He who made the Lamb make thee?” Blake does not expect a simple answer – he wants to ponder the question. He wants to deal with the paradoxes in this world, a most important exercise for everyone. An exercise which can deepen our awareness of the goodness and love of the Creator Who makes us in His image – and that includes a most crucial quality: the possibility of making real choices.

According to his *Vita* St. Tigrisus was a Priest. He had been a slave and, as was not unusual in the case of male slaves, a eunuch. Having obtained his freedom he dedicated himself wholeheartedly to the Church and became “a mild and kindly pastor”. (Not the sort of person we would associate with the name “tiger”). St. Eutropius was a Reader – “pure,

qui nous entourent principalement par le biais de notre corps - dont le cœur et l'esprit, le siège des émotions et de la pensée font partie. Comment beaucoup cette interaction dépend de notre point de vue - le point de vue que nous avons des personnes et des choses aussi bien que de nous-mêmes! Comment il est essentiel que cette perspective soit celle qui est aussi proche que possible de la façon, dont les choses sont vraiment - ce qui peut être très différent de la façon dont nous les percevons.

Nous sommes continuellement à la réception de quantités faramineuses d'information. Il est naturel et normal que nos esprits en filtrent la plupart comme inutiles et même perturbateurs. Mais - et c'est un «mais» bien important - le filtre est mis en place en fonction de certaines décisions que nous prenons, consciemment ou automatiquement - sans les méditant.

Aujourd'hui (21 juin 2015) le calendrier de l'Église (le calendrier julien, rappelez-vous, est de 13 jours derrière le grégorien, donc 21 juin sur le calendrier civique est de 8 juin sur celui de l'Église, le julien), commémore les Hiéromartyrs Tigrisus et Eutrope. Un nom curieux - Tigrisus. Il semble dériver de «tigre». Un bon nombre d'entre nous, qui étions à l'école anglophone dans les années 60, se souviennent d'avoir mémoriser le poème de William Blake «The Tyger» («Le tigre» à partir de sa collection «Songs of Experience» - «Chansons d'expérience»). Il se peut que Blake ait écrit ce poème en réponse aux questions douloureuses résultant de la mort de son frère Robert. Le poème se compose principalement de questions, la centrale étant: «Est-ce que Lui Qui a fait l'agneau t'a fait toi aussi?» Blake ne s'attend pas à une réponse simple - il veut réfléchir à la question. Il veut faire face aux paradoxes de ce monde, un exercice bien important pour tout le monde. Un exercice qui peut approfondir notre prise de conscience de

blameless and kind". Notwithstanding these characteristics, the sort that would be most desirable in good citizens, the high-ranking opponents of Archbishop John Chrysostom, exiled because of their disapproval of his fearless call to a righteous and godly life, tortured and executed them as his supporters, blaming them for a mysterious fire in the magnificent Cathedral of Holy Wisdom (Hagia Sophia).

The torturers' vision was a dark one. They had made a choice: it was not to serve the eternal Source of all truth and goodness, but rather to serve the quickly vanishing powers of worldly empire in which they vainly sought to obtain lasting favourable status. In their view, the fire, which the populace that revered St. John saw as a chastisement for his exile, had to be explained by blaming his supporters. They could not see the absurdity of the charge: that one who was selfless in his dedication to the Holy One worshipped in that magnificent Temple would inspire his followers to seek to destroy that Temple. But their vision was evil and their being was full of darkness. Thus they put to death the Saviour's Lambs - and eventually met the Tiger, the wrath of God. The universe is not morally neutral. Its Creator, Source and Sustainer is God and His expectations of His creatures are succinctly stated in the Ten Commandments and profoundly illustrated in the words and the life of Jesus of Nazareth, our Lord, God and Saviour. Good brings good. Evil brings evil – that is the wrath of God, the Tiger.

Oh, how very important it is, dear brothers and sisters, that we make the right choice, the crucial one: to believe, to follow and to serve (and to continually repent in humility of our frequent failures in serving) the living God, fully revealed in the words and life of Jesus, and by the Holy Spirit Whom He has sent to live within us, to make Him continually present within us and around

la bonté et de l'amour du Créateur Qui nous fait à Son image - qui comprend une qualité la plus cruciale: la possibilité de faire de vrais choix.

Selon sa Vita Saint Tigrius était un Prêtre. Il avait été un esclave et, ce qui n'était pas inhabituel dans le cas des esclaves mâles, un eunuque. Après avoir obtenu sa liberté, il se consacre entièrement à l'Église et est devenu «un pasteur doux et bienveillant». (Pas le genre de personne que nous associons avec le nom de «tigre»). Saint-Eutrope était un Lecteur - «pur, innocent et gentil». En dépit de ces caractéristiques, le genre qui serait le plus souhaitable en bons citoyens, les adversaires de haut rang de l'Archevêque Jean Chrysostome, exilé en raison de leur désapprobation de son appel courageux à une vie juste et pieuse, les ont torturés et exécutés comme ses partisans, en les blâmant pour un mystérieux incendie dans la magnifique Cathédrale de la Sainte Sagesse (Hagia Sophia).

La vision des tortionnaires était une sombre. Ils avaient fait un choix: ils ne serviraient pas la Source éternelle de toute vérité et de la bonté, mais serviraient plutôt les pouvoirs de l'empire rapidement disparaissant du monde dans lequel ils cherchaient vainement à obtenir un statut favorable duré. À leur avis, le feu, qui la populace que vénéré Saint-Jean a vu comme un châtiment pour son exil devait être expliqué en accusant ses partisans. Ils ne pouvaient pas voir l'absurdité de l'accusation: que celui qui était altruiste dans son dévouement total au Dieu Saint Qui fut adoré dans ce magnifique Temple aurait inspiré à ses disciples de chercher à détruire ce Temple. Mais leur vision était mal et leur être était plein de ténèbres. Ainsi, ils ont mis à mort les Agneaux du Sauveur - et ont finalement rencontré le Tigre, la colère de Dieu. L'univers n'est pas moralement neutre. Son Créateur, sa Source et son Pourvoyeur est Dieu et Ses attentes de Ses créatures sont succinctement exposées dans les Dix

us. As we pursue this choice, our vision will become better and better! And thus we shall truly see! Thus, you see: **Believing Is Seeing!**

Commandements et profondément illustrés dans les mots et la vie de Jésus de Nazareth, notre Seigneur, Dieu et Sauveur. Le bien apporte le bien. Le mal apporte le mal – cela est la colère de Dieu, le Tigre.

Oh, comment il est important, chers frères et sœurs, que nous fassions le bon choix, l'essentiel: à croire, à suivre et à servir (et à se repentir continuellement dans l'humilité de nos échecs fréquents dans ce service), le Dieu vivant, pleinement révélé dans les paroles et la vie de Jésus, et par l'Esprit Saint qu'Il a envoyé à vivre en nous, à Lui faire constamment présent en nous et autour de nous. Alors que nous poursuivons ce choix, notre vision sera de mieux en mieux! Et c'est ainsi que nous allons vraiment voir! Ainsi, vous voyez: **Croire, c'est voir!**